

РЕШЕНИЕ

№ 4347

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 14.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3148** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. П. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място] със съдебен адрес [населено място], [улица], бл.Д, ет.1, офис 107, чрез адв. Я. А. от САК, срещу Заповед рег.№513з-1905/08.03.2022г. на директора на СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

В жалбата се твърди за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят твърди, че му е ограничено правото на защита т.к. не е запознат със заповедта по реда на чл.205, ал.2 ЗМВР с която е започнала проверката. По делото в о.с.з. не се явява, представлява се от адв. А., която поддържа жалбата на посочените основания, депозира списък с разноски.

Ответникът директор на СДВР оспорва жалбата чрез юрк. В. в о.с.з. претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД–С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа

страна:

Със Заповед № 513з-1658 от 28.02.2022г. на директора на СДВР на основание чл.205, ал.2 ЗМВР е разпоредена проверка на данните от справка рег. № 225р-7678 от 28.02.2022г. по описа на 01 РУ-СДВР. Според справката, цитирана в заповедта, на 25.02.2022г., около 15:00 часа, било установено непълнолетното лице Н.С.Г., което с черен маркер изписвало букви на латиница върху Паметника на Съветската армия в [населено място], като на място присъствали и непълнолетните Р.А.Д. и М.Б.Р. Намиращият се на място екип на ПП 170 при 01 РУ –СДВР докладвал на ОДЧ при 01 РУ-СДВР. За изясняване на случая непълнолетните Р.А.Д. и М.Б.Р. били транспортирани до РУ от АП 220 със служебния автомобил, а Н.С.Г. бил задържан със заповед по чл.72 ЗМВР и по случая било образувано досъдебно производство. Непълнолетните Р.А.Д. и М.Б.Р. били разпитани в качеството им на свидетели по ДП, като на разпитите им присъствал инспектор Ив. Д. – в качеството му на полицейски служител за работа с деца от Детска педагогическа стая при 01 РУ-СДВР.

Комисията, определена със Заповед № 513з-1658/28.02.2022г., изменена със Заповед № 513з-1746/02.03.2022 г. на директора на СДВР, изготвила Справка рег. № 513р-19524 от 04.03.2022 г., в която са направени следните изводи: по т.3 Екипът на П.-220 в състав мл.експерт И. М. и старши полицай Е. К., със знанието на старшия служител на екипа инспектор П. П., на 25.02.2022г., след 15:00 часа, от района на П. [населено място] до сградата на 01 РУ-СДВР, транспортирал със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] задържаното лице Н. С. Г., ЕГН [ЕГН], заедно с негови познати и очевидци Р. Д. и М. Р., присъствали по време на изписване с маркер на две букви по монумента. С действията си младши експерт И. П. М. от екип П.-220 „Контрола“, на 25.02.2022г. в [населено място] неправомерно е ограничил правото на свободно придвижване на Р. Д. и М. Р. ,като деянието е квалифицирано като нарушение на чл.72, ал.1 ЗМВР, чл.4 и чл.11, ал.1 от Инструкция № 8121з-78 от 24 януари 2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в МВР и т.2 от Заповед № 225р-124/16.02.2022 г. на началника на 01 РУ-СДВР. Изложеното осъществявало състава на дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.1, вр. чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР. Направено е предложение за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Издадена е оспорената в настоящето производство Заповед рег. №513з-1905 от 08.03.2022г. на директора на СДВР, с която на И. П. М. на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по [чл. 146 от АПК](#), по реда на [чл. 168, ал. 1 от АПК](#), достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по [чл. 149, ал. 1 от АПК](#), от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание

"порицание", за срок от шест месеца, считано от датата на връчване на заповедта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от Директор на СДВР, който съгласно 204, [т. 3](#), вр. [чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗМВР](#) е компетентния да издаде процесната заповед орган, при спазване на действащите процесуални правила.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед №513з-1658 от 28.02.2022г./л.51/на директора на СДВР, издадена на основание чл.205, ал.2 ЗМВР във връзка с данните от справка № 225Р-7678/28.02.2022г.Върху представеното по делото копие от заповедта по чл.205, ал.2 ЗМВР липсва отбелязване за запознаване от И. П. М..Съгласно чл.18, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/2021г. върху копие от заповедта за проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР или за образуване на дисциплинарно производство служителят, срещу когото се извършва проверката или се води дисциплинарното производство, посочва:1. адрес за получаване на съобщения и данните по чл. 18а, ал. 4 от АПК;2. подпомагащия го в защитата и неговите адрес за получаване на съобщения и данни по чл. 18а, ал. 4 от АПК.Правото на участие на служител в дисциплинарното производство е гарантирано и от разпоредбите на чл.205, ал.3 и ал.4 ЗМВР – лично или чрез подпомагащи лица. Съгласно чл.31 от Инструкция № 8121з-877/2021г. проверяващата комисия запознава служител, срещу когото се извършва проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#), и подпомагащия го в защитата със заповедта по [чл. 30, ал. 1](#), с правата по [чл. 205, ал. 3 и 5](#) и [чл. 207, ал. 8 от ЗМВР](#) и със задължението по [чл. 21, ал. 1](#), които полагат подпис, имена и отбелязват дата и час.По представената от ответника дисциплинарната преписка не съдържа отбелязване за запознаване на служител със заповедта за разпореждане на проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР, която съгласно чл.30, ал.3 от Инструкция № 8121з-877/2021г. представлява първото действие за установяване на дисциплинарно нарушение.

Жалбоподателят е предоставил писмено сведение № 225р-8289 от 02.03.2022 г./л.191/, в което не е посочено, че е дадено във връзка със Заповед № 513з-1658 от 28.02.2022г.В обобщената справка рег. № 513р-19524/04.03.2022г./л.274/ на проверяващата комисия не съдържа отбелязване че жалбоподателят е запознат „със справката и материалите от проверката“ На л.311 от делото е посочено ,че със справката са запознати полицейските служители Е. М. К.,П. З. П., П. Р. И. и М.К.,налице са подписи на още три лица,но липсват данни,кои са тези лица и доказателства ,че жалбоподателят се е подписал.При така установените факти съдът приема ,че е допуснато съществено процесуално нарушение,което е самостоятелно основание по чл.146, т.3 АПК за отмяна на оспорената заповед, тъй като безспорно в хода на административното производство е било ограничено правото на защита на жалбоподателят.

Съдът намира,също че при издаване на обжалваната заповед е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР.На първо място в дисциплинарното производство остава неизяснено какви са били последиците от неизпълнението на задължението от жалбоподателят/посочено е знаел е какви служебни задължения има

,но въпреки това не ги е изпълнил/, посочена е форма на вината-„небрежност“.В заповедта е посочено, че издателят "взел предвид тежестта на извършеното нарушение и настъпилите от него последици, обстоятелството, при които е извършено, цялостното поведение на служителя по време на службата", но освен буквалното възпроизвеждане на законовата разпоредба, не е посочено в какво се изразяват последиците, нито има мотиви защо е наложено наказание "порицание".Видът на наказанието в случая е в дискрецията на административния орган, но липсват мотиви по смисъла на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, което също представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Настоящият съдебен състав намира,също че процесната заповед е издадена в противоречие с приложимите материалноправни норми.

Дисциплинарните нарушения са дефинирани в чл. 194, ал. 2 от ЗМВР, като за проявлението на предвидената дисциплинарна отговорност е необходимо виновно извършване на правонарушение, което не съответства на дължимото по закон поведение на държавен служител от МВР. Административният орган следва да докаже, че служителят виновно/умишлено или по непредпазливост в двете и форми – небрежност и самонадеяност/ е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 194, ал. 2 от ЗМВР.Следователно, нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно несъответства на правно дължимото поведение на служителя, каквото в случая не е налице. В случая не е спорно, че непълнолетните лица Р.А.Д. и М.Б.Р. са установени на местопроизшествието на 25.02.2022г. като негови свидетели – като такива те са докладвани от служителя на ПП-170 и като такива са вписани във всички документи от дисциплинарната преписка и в приобщените доказателства от ДП №325/22 г. по описа на 01 РУ-СДВР.В случая, безспорно е установено че по разпореждане на дежурния на ОДЧ на 01 РУ-СДВР трите непълнолетни лица, със знанието на П. П. ръководител на екипа са били транспортирани до сградата на 01 РУ-СДВР от жалбоподателят и служителят Е.К..От експертна справка № 9-Ф от 03.03.2022 г., изготвена в хода на производството, образувано със Заповед № 513з-1658 от 28.02.2022 г., се установяват разговорите, касаещи събития до Паметника на Съветската армия. В т.8.3.5 от справката е възпроизведен разговор между мъжки глас 1 и мъжки глас 2, който назовава мъжки глас 1 „Господин Началник“.В края на разговора мъжки глас 2 съобщава „Има и двама негови приятели и двама свидетели там“, а мъжки глас 1 разпорежда: „Е. направо и тех да ги разпитват. И тех да ги разпитват“. С оглед събраните доказателства по делото и тяхната преценка съдът счита, че жалбоподателят изпълнил разпорежданията на дежурния при ОДЧ при 01 РУ-СДВР,съгласувано с ръководителят на екипа П.П. за транспортиране на лицата до сградата на 01-РУ-СДВР т.е. липсва виновно поведение от страна на жалбоподателят при така установената фактическа обстановка.

Водим от горното оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон и

същата следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноси в размер на 10 лв. държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение по представеният договор за правна защита и съдействие в размер на 500 лв .

Водим от горното АССГ, I-во отделение, 34-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. П. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв.Я. А. от САК със съдебен адрес [населено място], [улица], бл.Д, ет.1, офис 107, Заповед рег. № 513з-1905 от 08.03.2022 г. на директора на СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на И. П. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място] разноси по делото в размер на 510 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

съдия: